

Nieuwsbrief 113

Yoga kere

Soroti, Juni 2012

Vanuit een prachtig groen Soroti schrijf ik deze nieuwsbrief. Na een lange, droge periode hebben we weer veel regen gehad. Alles is groen en de mango's hangen in trossen aan de bomen! Heerlijk.

Wanneer ik aan een nieuwsbrief begin moet ik altijd even goed nadenken, er gebeurt zoveel in 3 maanden, wat schrijf ik wel en niet. In mijn vorige brief schreef ik dat Amun nu tijdelijk gesloten is, er wonen wel een aantal stafleden en alles wordt gewoon wel goed bij gehouden. Het betekent wel dat we een aantal grotere

kinderen in Amecet hebben wonen. En dat geeft eigenlijk weer een heel nieuwe dimensie aan Amecet. Het is zo leuk om die grotere kinderen bezig te zien met de kleintjes, zo lief en zo zorgzaam! Begin april stierf er een baby in Amecet, het was een verdrietige dag. Ik heb het de kinderen verteld en ze wilden allemaal het kindje zien en afscheid nemen. Toen Simon met het kleine kistje kwam, hielpen ze hem om alles klaar te maken. Het was zo ontroerend om hen samen het kistje naar buiten te zien dragen. We hebben in Amecet een aantal kinderen die niet terug kunnen naar hun familie, soms omdat ze het kind gewoon niet terug willen of omdat het onmogelijk is dat het kind terug gaat naar de familie. We hebben dus een aantal kinderen langer dan normaal bij ons in Amecet wonen. Een van die kinderen is Ruth Apio. Ze is nu een maand of 9 bij ons en is 16 maanden oud. Haar moeder is verdwenen en de familie wil haar niet terug nemen. Het is een kindje met

veel problemen, ze is HIV+, ze heeft een voetje dat scheef staat en ze is misbruikt toen ze nog heel klein was en heeft daar een grote wond aan overgehouden die veel pijn geeft als ze moet plassen. We zijn verschillende keren met haar naar de orthopeed geweest en ze krijgt dan gips of een soort spalk, maar het helpt allemaal niet. Ze gaat nu over een paar maanden een operatie krijgen. We zien wel dat ze gaat ontwikkelen, ze kan nu al zitten en ze speelt een beetje en ze heeft zo'n prachtige lach!

De afgelopen maanden zijn er twee kinderen vanuit Amecet geadopteerd. Een jongetje door een Oegandese familie en een meisje door een Amerikaanse familie die in Soroti woont en als zendelingen hier werken. Onze prioriteit is om de kinderen vooruit te helpen en weer terug te brengen bij hun familie, maar er zijn gewoon situaties die te moeilijk zijn en dan is adoptie een optie, als niets anders meer werkt. Kennedy is het jongentje dat werd geadopteerd, hij was het speciale vriendje van Catherine. Maar we zijn zo blij dat hij nu weer een familie heeft! Het is een prachtig ventje! Zo'n adoptie procedure gaat via de Probation office en de rechter.

Hier zijn twee foto's van Bernard. De foto links is van januari 2012, Bernard woog 1 kg. Rechts is Bernard eind April. Hij weegt nu een paar kilo meer en is een gezonde baby. We hebben hem in het begin moeten voeden met een sonde, want hij was te zwak om zelf te drinken. En als je dan de tweede foto ziet, daar wordt ik helemaal blij van!

Misschien herinneren jullie dat we als Amecet, samen met de Stichting de Figurant, in 2009 bij Soroti ziekenhuis een HIV kliniek voor kinderen hebben gebouwd. Deze kliniek wordt enorm goed gebruikt, is elke dag open en er zijn meer artsen, verpleegsters en raadgevers die er werken en de kliniek barst uit zijn voegen. We zijn als Amecet weer gaan praten met de Figurant. Het resultaat is dat we nu druk zijn om een tweede verdieping te bouwen op de HIV kliniek. Hier wat foto's van de bouw:

Dan mijn eigen familie:

Alles gaat goed met ons. Ik heb nog steeds moeite om mijn tijd goed te verdelen, vooral wanneer er geen verpleegster in Amecet is. Het is echt een zegen dat de kinderen zo makkelijk zijn en graag in Amecet zijn en spelen. We hebben niet echt veel ziekte gehad, behalve dan malaria, daar zijn we allemaal wel een keer door geveld. Met Catherine ben ik naar een speciale oog kliniek geweest en ze heeft een aangeboren probleem met de ogen. Ze heeft er gelukkig niet al te veel last van.

Dan over de bouw van ons huis... Dat gaat goed, het is heel spannend, we gaan er elke week naar toe en ook de kinderen zijn zo opgewonden over het huis. Het zal zo goed zijn om een eigen huis te hebben. Simon is een geweldige hulp, zonder hem zou het huis waarschijnlijk niet zo goed gebouwd worden, het zou in elk geval dan heel wat duurder geworden zijn. Het dak zit er op en nu begint de afwerking, elektrische bedrading, loodgieter enz. Er komt heel wat bij kijken hoor. Maar het wordt prachtig!!!

Hier staan we allemaal op onze veranda. Mary is een paar weken bij ons geweest, het was schoolvakantie en dan komt ze altijd naar ons toe. We zijn voor haar familie, ze hoort er helemaal bij! In ons nieuwe huis is ook een kamer voor haar! We hebben aan een paspoort gewerkt voor Catherine, en het is gelukt, we hebben het plan om in December naar Nederland te komen, we hopen dan met z'n vijven te komen, ook Mary zal erbij zijn. Er zullen weer een aantal dokters bezoeken op onze lijst staan. We mogen weer in Erasmus komen voor de HIV controle en voor Sarah haar hart. Ik hoop dat Catherine er nu ook bij zal mogen en dat we een second opinie zullen krijgen voor haar ogen en voor haar benen.

Volgens de dokter hier moet ze geopereerd worden als ze 3 jaar is.

De brief is alweer vol, meer nieuws kun je op ons blog lezen. Ik wens jullie allemaal een heel fijne vakantie en God's leiding en bescherming!

Els +

Adres: Els van Teylingen, PO Box 792, Soroti, Uganda
Email : info@amecet.org of els@amecet.org Blog: WWW.amecet-soroti.blogspot.com
Giften: Giro 3131137, p/a Horniksweg 69, 4464 AT Goes
Belasting aftrekbaar: via JMEO, Mussenkampseweg 32, Heerde. Rabobank 32.65.21.062,
ABN Amro Bank 45.92.09.965

met vermelding van: [Els in Soroti](#) of [YWAM Soroti Amecet](#)

Mijn nieuwsbrief wordt verstuurd door mijn gemeente, de Rafael Gemeente in Goes. **Als je de brief liever per email wilt ontvangen, mail dan even naar : nieuwsbriefels@gmail.com Ook adres wijzingen kunnen via dit email adres gaan of via: W. Alexanderlaan 1, 4461 TN Goes**

